

Indfødsret efter 15 Aars Ophold udbad Schmidt sig Oplysning af Indenrigsministeren.

Holstein betragtede »et dybtgaaende Sindelagsskifte, en aandelig og moralsk Forfatningsændring« som det, Folket først og mest havde behov. »Det danske Folk er ikke længere delt efter idealistisk betonedede politiske Anskuelser, men sønderdelt i snævre materielle Klasseinteresser.« Der trængtes derfor til en dybtgaaende *folkelig Fornøjelse og Samling* af alle Nationens Kræfter. Regering og Rigsdag havde nu 4 Aar i Træk anvendt Sommertiden til at parlamentere frem og tilbage om Landbrugets Stilling og Vilkaar, uden at der var opnaaet hverken en principiel Klaring eller bemærkelsesværdige positive Resultater. Det vilde efter Talerens Mening næppe være rigtigt at omlægge Landbrugets Produktion; derimod kunde der være Tale om at *specialisere Landbrugsindustrien* i langt større Omfang end hidtil, thi et Erhverv med en saadan Produktionskapacitet kunde naturligvis ikke indskrænkes til i Hovedsagen at lægges an paa Afsetning paa Hjemmemarkedet. At gøre Hjemmemarkeds-Prisen og Selvforsyningen i Danmark til det principale for Landbruget og Afsetningen paa de udenlandske Markeder til det sekundære vilde i kort Tid forarme hele det danske Erhvervssamfund. *Holstein* betragtede det ogsaa som absurd, om vi foruden de Byrder, som Englandstraktaten direkte medfører, tillige som en indirekte Følge skulde give Afkald i vidt Omfang paa Mulighederne for Fremme af dansk Landbrugseksport til Tyskland og andre Lande med gunstig Handelsbalance over for os; derimod ansaa han det for en rigtig Tanke »at sætte ind med en effektiv og økonomisk udbytterig Udnyttelse af Landbrugets Biprodukter, skabe os Midler til kostbar Specialfabrikation i Stordrift«. Til sidst betonedede *Holstein* Nødvendigheden af, at Landbostanden dannede en *Landbo-Fællesfront*; ellers vilde den aldrig med Virkning kunne bekæmpe sine egentlige Modstandere. »Enten er den danske Landbostand en Blok, eller ogsaa er den ingenting politisk set.«

Til Forslagets 2. *Behandling* forelaa i Betænkningen 41 Ændringsforslag, der næsten alle var af mindre finansiel Betydning. De var tiltraadt af hele Udvalget og vedtoges uden Afstemning. Nogle af Samraadsspørgsmaalene (om Muligheden af at erstatte Fyrskibe med faste Fyr, om den videnskabelige Uddannelse af Tjenestemændene ved Meteorologisk Institut og Instrumenternes Tilstrækkelighed, om Afslutningen af det kirkelige Udvalgs Arbejde [Kirkeministeren haabede, at dette kunde ske inden 1. April 1936], om Udvildelse af Fribefordringen paa Statsbanerne til at gælde